

Libris .RO

Respect pentru oameni și cărți

Editura NEUMA
Strada Libertății, nr. 188
Apahida, Județul Cluj

Editor: Andrea H. Hedeș
Coperta și DTP: Gelu Iordache

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
NEAGA, DOMNIȚA

Cândva, în Arcadia... / Domnița Neaga. -

Apahida : Neuma, 2019

ISBN 978-606-8975-13-9

821.135.1

DOMNIȚA NEAGA

Cândva, în
Arcadia...
VERSURI

Editura
NEUMA
2019

CUPRINS

I. Tăcerea îngerilor

Înger de pripas / **7**

Doar iarba / **8**

Aștept condorul / **9**

Focul din peșteră / **10**

Pasărea Spin / **11**

Rugul nopții / **12**

Biblioteca / **13**

Cântec moștenit / **14**

Dileme / **16**

Exodul / **17**

Poveri / **19**

Eliberare / **20**

Tot rătăcind / **21**

Efemeritate / **22**

Izvoare tulburi / **23**

Drept divin / **24**

În catedrală / **25**

Indiferență / **26**

Ziua kamikaze / **28**

Spectacol live / **30**

Ca o amuletă, tristețea / **31**

Pescărușul / **33**

Exponat / **34**

Aș dori / **35**

Deruta / **37**

În furtună / **38**

O pasăre / **39**

Flăcări pe comoară / 41

Experiență / 42

Doar gândurile / 43

Drum în urcare / 44

Impostorii / 45

Ieșirea din zone minate / 47

Apă de ploaie / 48

Graffiti / 49

Mozaic / 50

Spectacol amânat / 52

II. Fascinația lumilor intermediare

Ultima scrisoare / 57

Statornicie / 59

Zidul Plângerii / 60

Muguri / 61

Întâlnirea / 62

Sferă / 63

Demult / 64

Salcâmul / 65

Fântână seacă / 66

Umbre / 67

Renunțări / 68

Un vis și atât / 69

Întâlnire de gradul zero / 70

Jocul / 72

Fără armură / 73

Oboseală / 74

Asumare / 75

Pe ultima frunză / 77

Forțe inegale / 78

III. Risipiri tranzitorii

Diferență; Egoism; Clipa; Asfințit; Breșă / 83

Ura; Imposibil; Adevăr; Dilemă / 84

Triunghiul; Neglijență; Lector; Grabă / 85

IV. Arcadia din suflet

Văpăi / 89

Amintiri / 90

Întreg și parte / 91

Casa din vis / 92

Singură ulița / 94

Drumul grâului / 96

Dumnezeu era lângă noi / 98

Nume de băietan / 100

Statutul de părinte / 102

Icoane de lumină / 104

Prima plecare / 105

A doua plecare / 107

Colină în Arcadia / 108

Ultimul val / 109

Ostrov de lotuși / 110

Hrănim o iluzie / 111

Fișa de autor / 113

ÎNGER DE PRIPAS

Am moștenit comori străvechi de visuri,
Ce am iubit e tot ce mi-a rămas;
Cu îngeri, am vegheat în paraclisuri,
Și-am fost mereu un înger de pripas.

Am stat de taină sub caișii-n floare,
O punte fermecată ne unea;
Ducea pădurea lemne în spinare,
S-aprindă focul meu pe-o altă stea.

De-atâta cânt, mi-e inima vioară,
Se naște-n ea izvor imaculat;
Din când în când, mai dă pe dinafară,
Dar, un' se varsă, încă n-am aflat...!

DOAR IARBA

Caii nopților nu mai zburdă fără căpestre,
Luna adoarme obosită în coamele lor;
Doar iarba, amintind de tablouri campestre,
Se-nalță cuminte, sub pașii uitați în pridvor.

Vânătoarea nu e posibilă fără vânat,
Oamenii s-au întors în scoarța lor, să se culce,
Copacii visează o margine albă de sat,
Unde somnul se pare că-i din veac cel mai dulce.

Ne închidem tot mai des cu zăvoarele casa,
Zăpezile mor lângă ușile noastre, din fier;
Așteptăm îmbulziți, la lucru, vremea și coasa...
Caii de foc nu ne mai duc în al nouălea cer!

AȘTEPT CONDORUL

Aștept condorul să mă salte-n slavă,
Atât de sigur și atât de viu,
Să-mpărtășim un veac nemărginirea,
Apoi să dispărem, într-un târziu...

Să uit blestemul lacului de gheață,
În care-am stat închis, un ev ciudat;
Am degerat, rebel cu idealuri,
Și mi s-a stins lumina repetat.

Un foc doar să rămân aprins pe boltă,
O rană vie-n stânca de bazalt,
Să amintească trecerea-mi subțire,
De visul meu frumos și-atât de-nalt!

Suave aripi se deschid în zare,
Condorul se înalță din abis;
Plutirea peste timp și nemurirea
Mă ispitesc spre muntele proscris...

FOCUL DIN PEȘTERĂ

Ziua de ieri e atât de vie în mine,
Încât revăd, ca pe o hartă militară,
Toate drumurile ce m-au învins.
Nezărită de nimeni,
Am ajuns în peștera
Cu focul veșnic aprins.

Doar acolo, puteam să rostesc
Ce gândeam;
Acolo, departe de clocotul apelor,
De exploziile solare,
Deși uneori mă absorbeau
Printr-o inexplicabilă
Întâmplare.

Pentru că fuga salvatoare
Nu a fost o opțiune
De luat în seamă,
Ziua de azi mă găsește
În aceeași peșteră,
Liliac rătăcind,
Focului vamă...

PASĂREA SPIN

De când mă știu,
M-am simțit mereu în exil...

Uneori, am dorit să ajung
O carte de învățătură
În mâinile unui copil.

Aș mai fi vrut să fiu
Un măr cu bogată coroană,
Să țină umbră până târziu,
Înspre toamnă,
Dar și cu fructe îndestulate,
Să astâmpere foamea
Și setea sărmanilor
Acestei planete... lăudate.

Gândind, însă, la nedreptățile
Ce le îndur,
Aș fi dorit să fiu
Pasărea Spin!

Dar am rămas o cetate
Mereu sub asediul
Nedrept
Și străin...

RUGUL NOPTII

Amurgul mă cuprinde-n plasa-i rară,
Căldura zilei a urcat spre stele;
Mai rătăcesc prin vârstele rebele,
Cenușă caldă-n vatra din cămară.

E-o seară gri, de început de secol;
În haine noi, speranțele-i îmbracă
Întregul trup cuprins de promoroacă,
Să-nfrunte, îndârjită, ger și viscol.

Nu știu de e târziu sau e devreme,
E-atâta nepăsare între aștri;
În țipătul cocorilor sihaștri,
Doar cremenea eternelor dileme...!

Privesc spre zări și crește-n suflet vina
De-a fi trecut prin vreme, fără soare.
Mă tot întreb cu sfântă-ngrijorare:
Când umbră e, unde-a pierit lumina?

Amurgul coborât în întuneric
Aprinde-n mine rugul nopții sferic...

BIBLIOTECA

Pe raftul întunecat al bibliotecii,
foșnesc a neastâmpăr cărțile mele
la care am visat...

Pe câteva, le-am scris
și sunt acum un foc necontrolat
de artificii;
la unele, mă gândesc
ca la o grădină cu magnolii
înflorite,
ale căror petale
se scutură în sus;
în fine, altele nu vor fi scrise
niciodată,
fiindcă mesajul lor
de oboseală și moarte
s-a risipit demult,
în vânturile aride
ale verilor mele arcadiene...

Calc cu grijă podeaua bibliotecii,
să nu strivesc siluetele kamikaze
ale gândurilor nerostite,
neșezate încă în paginile cărților
din viața ce va să vină...!